

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5MCdo/22/2010
Identifikačné číslo spisu:	1107242721
Dátum vydania rozhodnutia:	15.02.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1107242721.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu V. G., proti žalovanej T., o určenie neplatnosti časti poistnej zmluvy a všeobecných poistných podmienok, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 16 C 208/2007, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2009 sp.zn.

4 Co 198/2009 a Okresného súdu Bratislava I z 26. marca 2009 č.k. 16 C 208/2007-79, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2009 sp.zn. 4 Co 198/2009
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 26. marca 2009 č.k. 16 C 208/2007-79 zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal určenia neplatnosti záverečných ustanovení poistnej zmluvy číslo 84/854 687/24 uzavretej so žalovanou 2. júna 1997 v znení „Poistovňa má právo v súvislosti so zmenami podmienok rozhodných pre stanovenie poistného upraviť výšku nového poistného ku dňu jeho splatnosti“ a v znení „Plnenie poistovne podľa jednotlivých typov poistení“, v znení „Plnenie poistovne za poistnú udalosť zo základného poistenia uvedeného ad I a), b), c), je obmedzená sumou 300 000,- Sk. Plnenie poistovne za poistnú udalosť z poistenia zodpovednosti za škodu je obmedzená sumou 300 000,- Sk“ a určenia neplatnosti Všeobecných poistných podmienok pre poistenie majetku fyzických osôb v časti „Spoločné I a záverečné ustanovenia“ v článku 43 a 44. Uviedol, že zo žiadneho ustanovenia nevyplýva povinnosť nemenne určiť výšku poistného a že možnosť úpravy výšky nového poistného bola dohodnutá v poistnej zmluve. Výška poistného sa odvíja od poistných ukazovateľov a poistovňa pri jeho určení vychádza z vývoja škodových udalostí, inflácie, ceny zaistenia a podobne. Ak by poistné podmienky boli v rozpore so zákonom, má možnosť zakročiť Národná banka Slovenska, ktorá vykonáva dohľad. Napokon uviedol, že návrh nespĺňa náležitosti § 80 písm. c) O.s.p., nakoľko žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem.

Krajský súd v Bratislave, na základe odvolania žalobcu, rozsudkom z 28. októbra 2009 sp.zn. 4 Co

198/2009, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení poukázal na správnosť dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“)

na základe podnetu žalobcu napadol dovolaním rozsudky súdov oboch nižších stupňov. Označenými rozsudkami bol podľa jeho názoru porušený zákon, nakoľko súdy vec nesprávne právne posúdili (§ 243f ods. 1 písm. c) O.s.p.). Súdy zároveň zaťažili konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne právne posúdenie veci (§ 243f ods. 1 písm. b) O.s. p.). Uviedol, že v slovenskom práve platí zásada pacta sunt servanda. Zmluvný záväzok nie je možné meniť jednostranným prejavom vôle jednej zmluvnej strany, bez súhlasu druhej zmluvnej strany (§ 493 Občianskeho zákonníka). Súhlas so zmenou obsahu zmluvy je v zásade možné dať vopred, je však vylúčené, aby zmluvná strana dala platný súhlas k tomu, aby druhá zmluvná strana, nezávisle na iných okolnostiach, zmenila obsah podstatnej náležitosti zmluvy. Je napríklad vylúčené dať platný súhlas k tomu, aby druhá zmluvná strana, iba na základe vlastného prejavu vôle (bez súčasnej existencie iných právnych skutočností), zmenila výšku kúpnej ceny, ceny za dielo, alebo inej v zmluve dohodnutej odplaty (vrátane výšky poistného). Podstatné náležitosti zmluvy musia byť v zmluve vždy dohodnuté, alebo musí byť dohodnutý aspoň spôsob ich určenia, ktorý nezávisí iba od vôle jednej zmluvnej strany. Opačný výklad je v rozpore so systémom zmluvných záväzkov a v rozpore so zásadou rovnakého postavenia účastníkov občianskoprávných vzťahov (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Účastníci poistnej zmluvy sa môžu dohodnúť, že poisťovňa má právo upraviť výšku poistného. Právo poisťovne zmeniť výšku poistného však nemôže závisieť výlučne na vôle poisťovne. Spôsob zvýšenia poistného (podstatnej náležitosti poistnej zmluvy) musí byť závislý na vzniku objektívnych skutočností (napríklad zvýšenie inflácie). Poisťovňa má na základe takejto dohody právo, potom čo objektívna skutočnosť nastane, zvýšiť poistné jednostranným právnym úkonom o výšku odvíjajúcu sa od dohody uvedenej v poistnej zmluve. V danom prípade sa zmluvné strany dohodli, že poisťovňa má právo v súvislosti

so zmenami podmienok rozhodných pre stanovenie poistného upraviť výšku nového poistného ku dňu jeho splatnosti. Táto dohoda je podľa mimoriadneho dovolateľa neurčitá, a preto neplatná. Dohoda neobsahuje špecifikáciu podmienok rozhodných pre stanovenie výšky poistného, ani ustanovenia o tom, ako má zmena určitej podmienky vplyv na výšku poistného. Ani výkladom uvedeného ustanovenia nie je možné objektivizovať, aký vplyv má mať zmena určitého ekonomického faktora (napríklad zmena ceny práce zamestnancov poisťovne) na výšku poistného. Možno uzavrieť, že predmetné ustanovenie poistnej zmluvy má nelegitímny cieľ, aby poisťovňa zvýšila poistné podľa svojej ľubovôle. Na to v konečnom dôsledku žalobca aj poukázal, keď uviedol, že ročné poistné v období rokov 2003 a 2004 zvýšila poisťovňa o 100 %. Konajúce súdy vec nesprávne právne posúdili, pretože na zistený skutkový stav (že poistná zmluva a poistné podmienky obsahujú dohodu o tom, že žalovaná

(poisťovňa) má právo v súvislosti so zmenami podmienok rozhodných pre stanovenie poistného upraviť výšku nového poistného ku dňu jeho splatnosti) neaplikovali ustanovenie

§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Túto dohodu mali súdy pri správnej aplikácii ustanovenia § 37 ods. 1 OZ vyhodnotiť ako neplatnú pre jej neurčitosť. Poukazovanie žalobcu

na ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, na ktoré sa počas konania sústavne odvolával, bolo v danom prípade nadbytočné, nakoľko pravidlo, že záväzok nie je možné zmeniť bez súhlasu jednej zmluvnej strany iba na základe prejavu vôle druhej zmluvnej strany, bez súčasnej existencie iných právnych skutočností, platí všeobecne bez ohľadu na to, či ide o záväzky

zo spotrebiteľských zmlúv, z obchodných zmlúv alebo o akékoľvek iné záväzky.

Za nesprávne právne posúdenie veci možno považovať aj konštatovanie súdu prvého stupňa o tom, že ak by poistné podmienky boli v rozpore so zákonom, má možnosť zakročiť Národná banka Slovenska, ktorá vykonáva dohľad. Dohľad Národnej banky Slovenska nič nemení

na tom, že právomoc rozhodovať spory z občianskoprávných vzťahov patrí súdom (§ 7

O.s.p.). Uvedené konštatovanie súdu znamená, že súd platnosť všeobecných zmluvných podmienok odmietol vecne vyhodnotiť, nakoľko na ochranu tvrdeného práva považoval

za príslušný iný štátny orgán. Generálny prokurátor ďalej uviedol, že k právnemu posúdeniu, ktoré konajúce súdy vykonali vo vzťahu k zamietnutiu petitu žalobcu o určenie neplatnosti zmluvy v časti „Plnenie poisťovne za poistnú udalosť zo základného poistenia uvedeného

ad I a), b), c), je obmedzená sumou 300 000,- Sk. Plnenie J 300 000,- Sk“, nemožno nič namietat’.

Mimoriadnym dovolaním však napáda celý výrok o zamietnutí žaloby, a to z dôvodu, že konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci. Konajúce súdy skonštatovali, že žalobca nemal na určovacom návrhu naliehavý právny záujem. Tento záver súdov je nesprávny. Nezohľadňuje skutočnosť, že žalovaná môže aj v budúcnosti postupovať pri jednostrannom zvýšení poistenia podľa časti poistnej zmluvy, ktorej neplatnosti sa navrhovateľ domáhal. Navyše, naliehavý právny záujem na určovacom petite je procesnoprávnou podmienkou prípustnosti návrhu. Nedostatkom procesnej podmienky je zastavenie konania. Ak naliehavý právny záujem zo skutkových okolností uvedených v návrhu nevyplýva, je úlohou súdu pokúsiť sa o odstránenie tohto procesného nedostatku postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. a v prípade, že k oprave nedôjde, konanie zastaviť. Ak sa súd prvého stupňa v danom prípade nazdával, že žalobca na určovacom petite nemá naliehavý právny záujem, mal najskôr žalobcu vyzvať na odstránenie nedostatku návrhu, prípadne ho poučiť o možnosti formulovať návrh na plnenie. V prípade nevyhovenia tejto výzvy mal súd konanie zastaviť. Ak súd takto nepostupoval, zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci, a to zamietnutie návrhu namiesto zastavenia konania. Je neprípustné, aby súd, ak dospeje k záveru, že určovací petit trpí nedostatkom naliehavého právneho záujmu, vykonával vo veci dokazovanie a skutkové a právne hodnotenia potrebné na meritórne prejednanie návrhu, teda aby súd návrh posudzoval ako vecne dôvodný alebo nedôvodný, a aby súd napriek nedostatku naliehavého právneho záujmu zisťoval a hodnotil, či tu právo je alebo nie je.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedla, že zotrváva na obsahu svojich tvrdení v priebehu celého konania, poukázala na tú skutočnosť, že napádané, ako aj ostatné ustanovenia poistnej zmluvy, VPP a ZD sú určité a zrozumiteľné, pričom obsah článku 44 VPP neposkytuje žalovanej možnosť kedykoľvek a nezávisle na iných okolnostiach upraviť výšku poistného. Oprávnenie žalovanej upraviť výšku poistného ku dňu jeho splatnosti (t.j. nie kedykoľvek) je závislé na zmenách podmienok, rozhodných pre stanovenie výšky poistného, teda nie bezdôvodne. Mala za to, že nie sú dané dôvody pre podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a preto žiadala mimoriadne dovolanie zamietnuť.

Žalobca sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu treba zrušiť.

Občiansky súdny poriadok upravuje tri samostatné dôvody, ktoré môže generálny prokurátor úspešne uplatniť v procesne prípustnom mimoriadnom dovolaní. Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Pre účely preskúmvanej veci treba osobitne uviesť, že na výskyt procesných väd konania vymenovaných v § 237 O.s.p. a tiež tzv. iných procesných väd konania majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prihliada Najvyšší súd Slovenskej republiky nielen v konaní o dovolaní (viď § 242 ods. 1 O.s.p.), ale aj v konaní o mimoriadnom dovolaní (viď § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené.

Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Plniac si vyššie uvedené povinnosti dovolací súd sa preto predovšetkým zaoberal otázkou, či konanie v

tejto právnej veci nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu je jednou z týchto vád postihnuté, a to konkrétne vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcou v tom, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch.

V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd jednou zo všeobecných záruk spravodlivého prejednávania veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“. Tento princíp je jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania, vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť proti jej protistrane. Okrem tejto požiadavky koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim. Význam požiadavky, aby bolo vyjadrenie zaslané všetkým účastníkom konania, spočíva v potrebe zabezpečenia, aby procesné strany mali vieru vo výkon spravodlivosti a aby im nebola odopretá možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré by mohli ovplyvniť rozsudok súdu.

Odvolací súd však v zmysle horeuvedeného nepostupoval, keď vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, ktoré podala žalovaná, nedoručil žalobcovi, a tak mu neumožnil sa vyjadriť k skutočnostiam v ňom uvedeným. Význam tejto požiadavky umocnila procesná úprava konania na odvolacom súde, keď, tak ako to bolo v predmetnej veci, odvolací súd rozhodoval bez nariadenia pojednávania. Týmto svojím postupom preto odvolací súd zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. f / O.s.p.

Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je i zmätočné. Odvolací súd v dôvodoch svojho rozsudku sa zaoberal právnou úpravou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, hoci s touto právnou úpravou sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal. Ďalej uviedol, že námietka žalobcu, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie, keď nezistil ako žalovaný dospel k poistnému 540,- Sk na rok 2009, nebola dôvodná preto, že dokazovanie v tomto smere nebolo treba vôbec vykonávať s ohľadom na predmet konania. Súčasne konštatoval, že znenie záverečných ustanovení predmetnej poistnej zmluvy v časti „Plnenie poisťovne poistného jednotlivých typov poistení“, v znení „Plnenie poisťovne za poistnú udalosť zo základného poistenia uvedeného ad I a), b), c), je obmedzená sumou 300.000,- Sk. Plnenie za poistnú udalosť z poistenia zodpovednosti za škodu je obmedzená sumou 300 000 Sk“, zodpovedá ustanoveniu § 788 ods.2 písm. a / Občianskeho zákonníka, pretože ide o stanovenie základnej náležitosti tejto zmluvy. Odvolací súd ďalej k rozhodnutiu o návrhu na určenie neplatnosti

čl. 43 Spoločných a záverečných ustanovení Všeobecných poistných podmienok pre poistenie majetku fyzických osôb dodal, že tomuto nebolo možné vyhovieť, pretože tento je na prospech žalobcu ako poisteného.

Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku záverom uviedol, že v prejednávanej veci, ktorá sa viedla o návrhu na určenie podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c/ O.s.p., súd prvého stupňa správne skúmal, či žalobca má na danom určení naliehavý právny záujem. Z obsahu žaloby bolo zrejmé, že žalobca žiadal určiť neplatnosť poistnej zmluvy a všeobecných podmienok k nej, ktoré tvorili jej súčasť, z toho že žalovaná zvýšila poistné a aby takémuto postupu zabránil v budúcnosti, pretože žalovaná

zvýšenie odôvodňovala len veľmi všeobecne. Keďže k žalobcom tvrdenému porušeniu práva už došlo, odvolací súd sa zhodol so záverom prvostupňového súdu, že nebol dôvod na poskytnutie ochrany výrokom súdu o neplatnosti časti zmluvy, ktorý má preventívny charakter a slúži k tomu, aby medzi účastníkmi konania v budúcnosti nedochádzalo k sporom.

V zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Preukázanie naliehavého právneho záujmu je nevyhnutným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby. Ak súd zamieta určovaciu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené, aby sa zároveň zaoberal vecou samou. Určovacia žaloba má preventívny charakter, bude opodstatnená najmä v prípadoch, keď k porušeniu práva ešte nedošlo. Len čo je porušenie subjektívneho práva dokonané, možno spravidla žalovať priamo na plnenie. Preto v takýchto prípadoch nebude daný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Aj v takýchto prípadoch však môže byť naliehavý právny záujem spravidla daný vtedy, ak určovacia žaloba vytvorí pevný právny základ medzi účastníkmi a tak naplní svoj preventívny charakter a cieľ - zabrániť prípadným ďalším sporom medzi účastníkmi.

Odvolací súd ustálil zhodne so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, keďže už k poistnému plneniu medzi účastníkmi došlo, na druhej strane právne rozoberal úpravu poistnej zmluvy, ako aj dôvodnosť celej žaloby z hľadiska vecného a právneho posúdenia, vrátane ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, t.j. zaoberal sa vecou samou.

Ako už dovolací súd uviedol, ak súd zamieta určovaciu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené, aby sa zároveň zaoberal vecou samou.

Právo na spravodlivý súdny proces je základným právom účastníka súdneho konania a je garantované tak Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 a nasl.), Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1), ako i zákonmi Slovenskej republiky. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) i Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004, sp.zn. I. ÚS 226/2003) sa za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považuje i nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Základné požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku v našom právnom poriadku určuje ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal, z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované ustanovenia platia i o uznesení (§ 167 ods. 2 O.s.p.) s výnimkami podľa § 169 ods. 2 a 3 O.s.p.

Odôvodnenie mimoriadnym dovolateľom napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti ustanovené v § 157 ods. 2 O.s.p., a navyše takéto arbitrárne rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces a v konečnom dôsledku mu odníma možnosť konať pred súdom (čo zakladá vadu konania podľa § 243f

ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. Keďže ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. platí primerane i pre konanie na odvolacom súde (§ 211 ods. 2 O.s.p.), treba rovnako dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré sa v tomto prípade obmedzilo len na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvého stupňa. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku je totiž nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak

v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie, súčasne musí byť i

prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

I keď právna úprava účinná v čase rozhodovania odvolacieho súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008) umožňovala odvolaciemu súdu v prípade, ak rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdzuje, vypracovať tzv. skrátené odôvodnenie rozhodnutia, dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu požiadavkám ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. nevyhovuje, nakoľko pre neúplnosť dôvodov, ich neurčitosť a nepresvedčivosť nie je možné posúdiť správnosť jeho záveru, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záver podľa § 80 písm. c / O.s.p.

So zreteľom na absenciu dostatočného odôvodnenia rozhodujúcich právnych úvah dospel dovolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je i nepreskúmateľné.

Vzhľadom na to, že v konaní došlo k vade konania (§ § 237 písm. f/ O.s.p., 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p.), ktorá je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadnym dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na dôvod zrušenia tohto rozhodnutia neskúmal opodstatnenosť námietky generálneho prokurátora Slovenskej republiky, že rozhodnutia nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.